

OLYMPIJSKÉ HODNOTY

Dobrým návykům, které získáváme i díky sportu, se říká olympijské hodnoty. Patří mezi ně například fair play, radost z pohybu, respekt, odvaha, přátelství anebo i snaha se neustále zlepšovat. Podívej! Na jednom z těchto obrázků se k sobě sportovci nechovají fér. Taková ostuda! Víš, jaký z obrázků to je? Zkus popsat, co se na obrázcích odehrává.

NEBEZPEČÍ NA VLNÁCH

Už je to tady. Chvilé, na kterou se připravujeme s bráchou několik let. Od malička děláme jachting a naším velkým snem vždy bylo vyhrát olympijské hry. Dneska je den posledního závodu. Předešlé dny jsme zvládli výborně. Jen to dnes nezkazit.

„Jsi nervózní?“ ptá se mě Stig.

„Hrozně moc!“

Stig se mi směje: „Ále, není proč. Jdeme si ten závod užít! Jako vždy, no ne?“

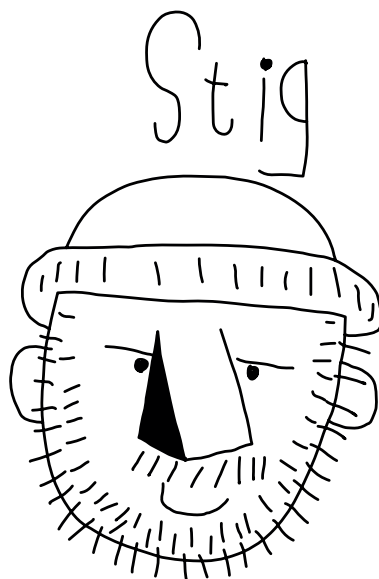
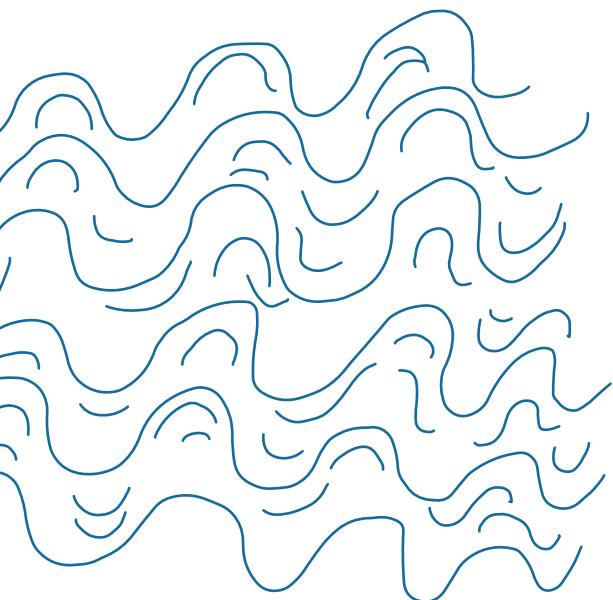
Před startem byla atmosféra hustá tak, že by se dala krájet. Všichni závodníci čekali na jediné: „Připravit! Pozor! Start!“

Neuvěřitelné, jak se zahajovacím výstřelem zmizela z mého těla všechna nervozita. Plachetnice vyrazila závratnou rychlostí k první bójce. První, druhá, třetí... dokončujeme okruh. Skvělý výkon! Rychle se blížíme k cíli! Jsme ve vedení, máme šanci vyhrát!

Ale co to?

„Larsi, koukej!“ ukazuje Stig. V rozbouřených vlnách je vidět převrácená plachetnice australské posádky. Ale kde je posádka?

„Támhle jsou!“ volám. Okamžitě jsme obrátili kurz a vydali se naproti ubožákům, kteří už se skoro topili v divoké vodě. Sláva, zvládli

jsme to. Vzali jsme australské závodníky na palubu.

„Díky, díky moc!“ roztřeseně oba špitali. Sláva, už byli v bezpečí.

„Larsi, ztratili jsme vedení,“ hlesl nešťastně bratr. Najednou mi došlo, co jsme to udělali. Ale tu myšlenku jsem rychle zapudil.

„Ještě máme šanci! Nejsme ani poslední, závod dokončíme!“ rozhodl jsem. Na malé loďce jsme všichni čtyři opět vyrazili k vysněnému cíli. Nebyl daleko.

Skončili jsme osmnáctí. Mohli jsme vyhrát! A zlato! Vystupoval jsem z lodi a nemohl tomu uvěřit. Co jsme to udělali?!

„Nebud' tak zachmuřený. Však to byl skvělý napínavý závod!“ utěšuje mě Stig. Nechápu, že se nezlobí, vždyť jsme mohli vyhrát zlatou olympijskou medaili!

Další den jsem se procházel olympijskou vesnicí a přiběhlo za mnou malé japonské děvčátko.

„Mohl byste se mi prosím podepsat?“ červená se.

„Jistě, ale víš přece, že já jsem nevyhrál,“ povídám, ale poslušně podepisuji fotku.

„To ne. Ale jste hrdina. Zachránili jste australskou posádku, nevzdali se a závod dokončili!“ rozzářilo se děvče. „Tohle je pro vás!“ podává mi origami jeřába. Symbol dlouhověkosti.

„Děkuji, to je velká pocta!“ říkám a začíná mi vše docházet. Vždyť i jediný lidský život je cennější než všechny medaile světa.

Po příletu domů do Švédska jsme si s bratrem běželi koupit noviny na cestu do autobusu. Nemohl jsem uvěřit vlastní očím. Všechny novinové titulky se zabývali naší závěrečnou plavbou. „ZLATO! Bratři Kallové se sice umístili na 18. místě, ale svým hrdinským činem obsadili první zlaté místo v srdcích všech Japonců a zbytku světa!“

„Tak takové to je získat zlato na olympijských hrách,“ šťastně se usmívám na bráchu.

ZACHOVALI BYSTE SE NA MÍSTĚ
LARSE A STIGA STEJNĚ?

Švédští bratři Lars Käll a Stig Käll se díky obdivuhodnému projevu fair play a lidskosti zapsali do srdcí mnoha lidí po celém světě a inspirovali svým činem vytvoření Ceny fair play.

Chceš se také chovat fér? Desatero fair play najdeš tady:

Edo, sportuješ jen proto, abys vyhrával medaile?

Jasně že ne. Prostě mě to moc baví, i tréninky s kamarády. Vždyť přece není nejdůležitější vyhrát, ale co nejvíc se snažit.

No a taky si ty závody užít, vid? Stejně jako to říkal Larsův brácha v té pohádce.

Abych ti poradila, zvýraznila jsem si to v pohádce červenou fixou.

To, co se líbilo mně, jsem si podtrhl žlutě.

Stig v pohádce opravdu přesvědčoval Larse, že si můžou i tak důležitý závod užít. Vždyť radost z úsilí a pohybu je to nejdůležitější. Dokážeš najít, kde to bylo?

A Lars se zase nevzdal, ani v té nejhorší chvíli! To chtělo pořádnou dávku odvahy.